

У име Оца и Сина и Светоха Духа

Данас браћо и сестре славимо велики празник посвећен Светој Богородици, њеноме уснућу и успенију, уједно и славу сестара овога манастира овде у Лозници. Света Богородица која се удостојила да се назове мајком Божијом, да нам роди Господа Христа, Спаситеља нашега, провела је цео живот свој по вољи Божијој, онако како је рекла на Благовестима, када је Свети Архангел Гаврило донео благу вест, да ће родити Сина Божијега. А она је рекла: *Ево слушкиње Госјодње*. И цео живот њен био је у ствари служење Богу и служба Богу, јер је она била и остала слушкиња Господња. Али исто тако она је родивши Господа Христа, удостојила се да се да постане и да се назове *мајком Божијом* и заштитницом рода људскога, пред сином својим и Богом нашим.

Нема човека на земљи који верује у Господа Христа, а да се не обраћа Светој Богородици за помоћ у невољама, у страдањима, у искушењима, у мукама својим, и увек наилази на помоћ од Свете Богородице. Јер она је та која прима наше молитве, наше молбе, удружује своје молитве с нашим молитвама и приноси сину своме, и тако ми добијамо помоћ од Бога.

Света Богородица је целог живота служила испуњење Јеванђеља Христовога, јер га је она најпре у потпуности испунила. Никада није боловала, али као људско биће дошао је час да и она промени светом. То јој је јавио и објавио неколико дана пред упокојење Архангел Гаврило, који је донео из Раја маслинову гранчицу, и тиме је обавестио, казао јој да ће ускоро прећи код сина свога. Света Богородица је желела да види још једном, све

ученике сина свога, све Апостоле, који су се били разишли по тада познатом целом свету да проповедају Јеванђеље Христово, али су на њену молбу од стране Анђела били пренети на облацима у Јерусалим, и она је све њих на окупу видела и благословила са свога одра и онда се упокојила. Свети Апостоли су ожалили Свету Богородицу и сахранили је у Гетсиманском врту у гробу који је био припремљен тамо. Али по промислу Божијем као што је било при васкрсењу Господа Христа, када се Господ јавио својим ученицима, Апостол Тома није био присутан. Тако и сада сви Апостоли су дошли на погреб Свете Богородице, али Апостол Тома је опет по промислу Божијем закаснио. Није стигао на време, дошао је када је она већ била погребена, после три дана. У великој жалости што није стигао на време, он је узажелео да види њено Свето тело и да целива њене мошти и замолио је своју сабраћу Апостоле да отворе гроб.

Када је гроб отворен, где открило се ново чудо, тела Свете Богородице није било у гробу. Она је васкрсла попут свога сина и вазнесена на небо са телом, тамо где и њен син са телом Господ Христос пребива. Тако је по промислу Божијем и овде Апостол Тома био повод, да се сазна ова велика тајна, да је Света Богородица прва после Господа Христа васкрсла и узнесена на небо. Шта то значи браћо и сестре, то је наука Господа Христа, порука свима нама. Као што је он својим животом и васкрсењем показао пут и циљ човека, да није циљ човека овде на земљи, него у вечном животу у Царству небескоме на небу, тако је и сада са васкрсењем и вазнесењем Свете Богородице, потврђена та порука Господа Христа свима људима, за поуку и наук. Да знамо да и нас чека васкрсење и живот вечни. Али живот

вечни у блаженству биће само за оне који верују у Господа Христа, који живе по Његовом Светом Јеванђељу, који чине добра дела, који се кају за своје грехе и припремају се за живот вечни.

А за оне друге који не верују у Бога, чији живот није сагласан са вољом Божијом, за њих постоји друго место, постоји пакао, огањ вечни, где ће такође вечно пребивати у мукама страшним.

На све празнике Богородице браћо и сестре чита се Јеванђеље, које смо данас чули овде на Светој Литургији, о две сестре Марти и Марији, које су примиле Господа Христа у свој дом и Марта као старија сестра бринула се како да дочека узвишеног госта, а Марија она је села крај ногу Спаситељевих вели и слушала науку Његову. Беседу Његову. На примедбу Мартину Господу Христу: *Господе сестра ме моја оставила да сама се трудим, реци јој да ми помоћне.* Господ јој одговара: *Марта, Марта бринеш се за многе. А једно је само потребно.* То што је једно потребно то је изабрала Марија и то је оно што Господ хоће да каже и нама, да је у животу нашем само једно потребно. Шта је то што је једно на потребу човеку, за живот овде на земљи и за вечни живот на небу? То је пре свега жива вера у Господа Христа. Без вере није могуће угодити Богу. Та вера је донета од Господа Христа, објављена људима преко Светих Апостола, потврђена преко Светих Отаца, посведочена Светим мученицима, њиховом крвљу и дошла до нас. То је вера Православна. То је једино потребно нама свима. Зато је и главни задатак овде на земљи да ту веру држимо, да по тој вери живимо, да ту веру бранимо и чувамо од кварења, од новотарија од разних јереси и заблуда, да ту веру преносимо млађим покољењима, нашој деци и омладини,

јер тиме обезбеђујемо спасење и себи али и нашим потомцима. И чинимо то да се име Господа Христа у нашем народу слави, док је света и док је века. То је поука браћо и сестре данашњег празника и данашњег Светог Јеванђеља. Да водимо рачуна о ономе што је једино на потребу. Све друго је посвећено и потребно за живот тела на земљи, али то што је једино на потребу то је вера права и живот по вери, то је потребно да обезбедимо себи и живот вечни.

Нека би Господ молитвама Свете Богородице која нам је оставила свој пример, како треба живети овде на земљи. Она је мало говорила, записане су у Светом Јеванђељу само њене четири речи. На свадби у Кани галилејској када је нестало вина, домаћин се узнемирио а она рекла слугама његовим: „Што год вам каже Он (Господ Христос који је био за трпезом) учините!“. То је њено Јеванђеље, то је њена поука и нама. Све што вам каже учините! А шта нам је рекао Господ Христос то је записано у Светом Јеванђељу, то се проповеда у Цркви Божијој Православној 2000 и више година. То и ми да чинимо и на такав начин да се спасавамо. Нека је срећан и Богом благословен празник мати Сари, њеним сестрама које имају Свету Богородицу за заступницу, учитељицу и помоћницу у своме монашком животу, на монашком путу, и нека је срећна слава такође Хаџи-Љиљани Дикић из Ниша, која заједно данас са манастиром овде припрема ову славу, да нас дочека како царски ваља и требује.